

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.
Bérmentellen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.
Kiadóhivatal:
Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.
Hirdetések díjazás szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnepe- és vasárnap után! szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Table with subscription rates: Előfizetési árak: Helyben hazhoz hordva: Egész évre 12 fr. Fél évre 6 fr. Negyed évre 3 fr. Egy hónapra 1 fr. Vidékre postán küldve: Egész évre 14 fr. Fél évre 7 fr. Negyed évre 3 fr. 50 kr. Egy hónapra 1 fr. 20 kr.

Mai államkormányzatunk és a reform.

Kitűnően informáló helyről és felelőbb megbízható kézből vesszük az alábbi sorokat, melyek ritka tájékozottságot adnak államkormányzatunk jelenlegi működéséről és ebből kifolyólag érintik a már-már halasztatlan reform bekövetkezését.

Budapest, aug. 10.

Azon szövevényes kerékmenek, melyből az államkormányzat hatalmas apparatusa alkotva van, egy percze sem szabad megállania. A tepszedes itt igazán poshadást jelent és »szabadság», a pihenés, mely időnkint, különösen nyár derekán az államügyekre is elérkezik, mindig csak egyes személyeknek szól, magának a kormányzatnak soha, mely körfutását igazi perpetuum mobile módjára feltartóztatatlanul, szünet nélkül végzi. A minisztereknek szabad, sőt kell is pihenniük; a ressort-ügyeknek nem! Még Tisza Kálmán, eme csodálatos szívóságu és kitartású munkás is kénytelen minden évben adózni az emberi test gyarlóságának s idegeit néhány héig tartó üdülésen kipihentetni, a tenger frissítő hullámaiban új teremtőőre és munkabírásra edzeni; és ha igaz is, hogy a fontosabb akták meg esztis tuscolumába, sőt a távoli tengeri fürdőbe is maga után küldeti s éber tekintetét a kipróbált vezetésére bízott államhájó kormányrujáról egészen soha le nem veszi: a kevésbé kényes munkát, a folyó ügyek gondozását szabadságideje alatt mégis helyettesítőre bizza. A többi miniszternek már kényelmesebb dolga van; ok a szabadságot, melyet maguknak engednek s melyet tőlük irigyelni nem lehet, teljességgel élvezik. menten minden hivatalos kelletlenségtől és gondtól, melylyel az egész esztendőn át eléggé gyötörtettek, különösen nálunk, hol ugyancsak szabad és éles, gyakran épen kiméletlen a kritika, s a hol sokan sportnak, némelyek üzletnek tekintik azt, ha a cabinetet egészen befekettik s az egyes miniszterek fején egyetlen ép hajszalat sem hagynak.

Csak egy miniszter képez kivételt: Orczy Béla báró. Ő soha sem vesz igénybe szabadságot, hivatalosan mindig el van foglalva. És nemcsak a saját ressortjában mint Ő Felsége személye közüli miniszter, hanem úgy is, mint valamelyik miniszterhársának vagy épen a miniszterelnöknek helyettesse, a mely minőségben valószínűleg az ideén is működni fog, miután a rangban legidősebb miniszter, Trefort Agost, kit a cabinetfő helyettesítése különben illette, alig lesz Budapesten azon idő alatt, melyet Ostendeben készülni tölteni a miniszterelnök. De nemcsak mint valamelyik collegájának helyettesse nem enged magának Orczy pihenőt, hanem még akkor sem, ha egy ép ársáságra jutott ressort vezetését veszi át, mint például jelenleg a belügyminiszteriumét, melyet Orczy ügyes kezeire bízott a miniszterelnök, midőn ő maga a pénzügyi tárczát ideiglenesen átvenni volt kénytelen.

Megszokta a közvélemény az Ő Felsége körüli miniszter hivatalát holmi nobilis sirecuránk, otium cum dignitate-félének tekinteni és sokan az hiszik, hogy az egész ressort felesleges, csupán modern alkotmányunk 1848-iki tavasza iránt való pietásból hagyatik meg. Nincs igazuk! Igen fontos, hogy a felelős kormány folytonos, közvetlen érintkezésben álljon a koronával, hogy egy, miniszterhársainak teljes bizalmával, az uralkodónak árnyaltan rokonszenvével bíró egyéniség tartsa kezében az esztendő nagy részét az országtól távol tölteni kénytelen király és az országos ügyek miatt Budapest-ről gyakran egy napra sem távozható kormány között fent az ép oly számos, mint gyöngéd fonalat. Mily világfiru finomság, rendkívüli tapintat, feltétlen megbízhatóság, imponáló férfiaság szükséges ahhoz, hogy valaki e legnagyobb szabású representáló és közvetítő szerepet simán, mindenki kielégítően, botlás és balfogás nélkül végezze! És mennyire nehéz s felelősségterhes e miniszter teendőinek ép azon része, melyet még jóakaró, a jelenlegi cabinettel rokonszenvező s azt

gyámolítani kész körök is szeretnek megmosolyogni, többé-kevésbé sikerült élc és guny tárgyává tenni: a rang, érdemrend, cím és egyéb kitüntetések adományozása. Mily óriási személy- s tárgyismeret, mily éles megkülönböztetés, mily minutiosus megfontolás szükséges itt, hogy a buza a polyvától megtszittatassék, a kitüntetendő egyén az őt megillető, érdemeinek megfelelő kitüntetésben részesüljön. E mellett még az Ausztriával való paritásra is tekintettel kell lenni, mely évtizedeken át az összes kitüntetések csaknem egészen maga absorbeálta, míg Magyarországra — tudva levő okoknál fogva — alig jutott valami.

Bármiképen gondolkodják is vaki rang, rendjel és cím felől, legyen bármennyire demokrata és a divó nagyásnak és hiúságnak ellensége és ostorozója, azt nem fogja tagadhni, hogy monarcus államban s oly dinasticus érzelmi nemzetnél, minő a magyar, a királyi kegy nyilvánulásai, udvari fény, a közügyek terén érdemeit szerzett egyének kitüntetése, a nyilvános életnek csaknem nélkülözhetlen tényezői és pedig annyival inkább, minthogy számosan, például katonák, a közös miniszteriumok hivatalnokai, a követségek és consulatok tagjai osztrákokkal együtt szolgálnak. Ezek tehát azért, mert magyarok, osztrák kartársai megett maradjanak és csak ezeknek legyen szabad kitüntetésben részesülniök, míg azon magyar állampolgároök, kik csak Magyarország körül szereztek maguknak érdemeket, a monarchiának ugysszólván csak másodrangú hozzátartozói legyenek? Ez a magyar állampolgárság értékének nyilvánvalólag oly csökkentése lenne, melyet semmi democratizáló kaczkérdés sem tehetne jóvá.

Ha tehát ezek szerint a monarcus államban rang, cím és rendjel jogossággal, sőt a nyilvános élet alakulására és fejlődésére befolyással is birnak, — a mint tényleg birnak s a mint nálunk nyomtatékosan be is

bizonyult, — úgy az igazság követelménye megadni az illó tisztelet és elismerést azon miniszternek, a ki bár nem fukar, de kristálytisza, nyilt s gyengéd, e mellett azonban erős és gyakorlott kézzel vezeti be ezen, kényes illatforrást az állami nemzeti s társadalmi élet hullámozó folyamába. El kell ismerni azt is, hogy Orczy bárónak szerencsés keze van: az ő aegise alatt kitüntetett egyének hosszu sora tulnyomó többségben csakugyan kitűnő férfiakat foglal magában, kiknek nevei a legelölőbb culturállamok rangnévjegyzékében és aranykönyvében is fényesen megállhatnának. Ez, hogy minden egyébről hallgassunk, jöleső ellentétet képez az erkölcs és modor azon elvadulásával szemben, mely egy évtized óta mint valami északarki légáramlat siklik végig az európai társadalom felett s minket magyarokat is elég durván érintett. Orczy Béla báró a legfinomabb csiszolású udvari ember mintaképe, és ez kihat egész környezetére.

Amaz ügyes és szerencsés kéz, melylyel a báró saját ressortját vezeti, azon tárczánál sem tagadja meg magát, melyeket — ha épen elárvtak, — ideiglenesen magára vállalni szokott. Így az ideén mint ideiglenes belügyminiszter az országgyűlési választásokat, melyek ez alkalommal fontosabbak s kényesebbek voltak, mint ezelőtt bármikor, most először választván a nemzet képviselőket ötévre, ép oly pártatlanul s igazságosan, mint ugyesen és szerencsésen vezette; és ha a legyőzöttek ezuttal sem mellőzték a szokásos panaszkodást és ha fájdalom e választásoknál sem volt hja a szomorú eseteknek, melyek választásoknál csaknem elkerülhetlenek, — ezuttal mégis inkább gyengébb, mint erősebb, inkább kevesebb, mint több a panasz és harag; a sajnos inczidensek pedig határozottan nem voltak olyan számosak és véresek, mint egyébkor.

A belügyi kormányzat bizonyos meggyökerezett viszásságai ugyan Orczy báró ideiglenes miniszterkedése

alatt is felszínre kerültek és bizony előfordult az utolsó időkben is nem egy oly eset, mely európai adminisztráció nézve szégyen; de ennek nem a kormányzat, annál kevésbé a miniszter az oka; hanem egysesegdü a rendszer, mely pietásból meghagyott aditus traditioát s öröklött sajtüseriségeket. Ha a nemes bárón állana, bizony nem sokáig kellene várni és az országgyűlés elé terjesztetnék az »európaiak« által oly sóvárogva várt törvényjavaslat az államkormányzat gyökeres reformjáról, a z adminisztráció államosításáról ki nevezett tisztviselőkkel; és ha ugy alakulnának a viszonyok, hogy Tisza kénytelen volna a pénzügyek vezetését tovább is megtartani, ugy nyugodtan hagyhatja a belügyi tárczát Orczy bárónál, valamint alig találhatna nálánál alkalmasabb személyiséget arra, hogy adandó alkalommal az adminisztráció reformját abban a szellemben vigye keresztül, melyben Deák Ferenc és Eötvös József terveztek azt. E reform pedig elébb utóbb okvetlenül bekövetkezik.

Minisztertanács tartatott szerdán délután Tisza miniszterelnök elnökele alatt. Tárgyat több személyi ügyön kívül az 1883-dik évi államköltségvetési előirányzat előkészítő tárgyalásai képeztek. A minisztertanácsban valamennyi Budapesten jelenlévő miniszter részt vett; a távollevőket államtitkáruk képviselték.

Vámviszonyaink Németországgal. Berlinből írják a »Pester Correspondenz«: Ünöknél úgy látszik, nagy a örvendetes meglepetést okozott azon jelenés, hogy a publicisták közlönyök egyezsere a z ország-dés kereskedelmi s vámviszonyok előnyét kezdik pengetni és meg az offitiozus lapok is, élükön a különben oly mozorva, különösen pénz dolgában annyira kedélytelen »Norddeutsche Allgemeine Zeitung«, bizonyos jóakaró mosolygással járulnak a beszélgetéshez. Sőt a kancellár főlapja még azt a kedélyes mondást is közzékozta az alkalmából, hogy hiszen éppen nem nevezhető hazafiátlanságnak, ha valaki arra törekszik, hogy a külfölddel a kereskedelmi forgalomra nézve

Ő aztán azt mondta, hogy a házi kezelést szereti, de abban nem bízik, a bérbeadásban pedig bízik, de azt meg nem szereti. Es aztán kült, hogy így van a dologgal, az egész közgyűlés.

Mert a határozat azt mondta ki, hogy csak egy szeretné a házi kezelést, ha legalább is annyit hoz be a cassába, mint a bérbeadás, lévén igaza Hász Sándorának, hogy szép sulya van a meggyőződésnek, de sulyosabb a bankó, ha t. i. sok van.

Nagyon érdekes volt mindvégig a szavazás. Csak hattal voltak többen, a kik jobban szeretik a házi palkát és Steiner Jakab nem volt közöttük.

A szavazás után azonban még mindig sokan akadtak, a kik kérdteék, hogy csakugyan lesz-e házi kezelés.

De ettől eltekintve a közgyűlés, a mely tulajdonképen sem a bérbeadásal, sem a házi kezeléssel nem volt egészen megelégedve, mégis kielégítve osztolt szét.

Mert utójára sem tréfa 60 ezer frt ára palka!

Mercurio.

Egy idegen a városban.

— Eredeti regény egy kötetben. —

[20. Foly.] (Minden Jög fenntartva.)

Írta: Törös Titivadar.

XVII.

Márton ur szerelema.

Mikor Dersei a hivatalos iratok közt rájött arra a titokra, mit a papirzaskó áruil el neki, azonnal készen volt a tervvel, hogy Fejérvölgyre utazik. Ha a szökevény a szokás meghiusulásának esetére Zomorát Várnai ügyvédhez utasította Fejérvölgyre, s ha ez a Várnai meg ott van, azzal el lehet banni, a végéit, hogy felvilágosítsad adjon a szökevényről. A hogy Stefánt a volt fegyőrt elfogatta, még az nap jelentést tett a dorosi főkapitány-nak és a bizalmas jellegtü közlés után par napi szabadság időt vett magának és a mint láttuk, meg is érkezett Fejérvölgyre. A szállodában Dersei birtokosnak írta magát ovatosságából, nehogy illetéktelen orok megérezzék a dorosi rendőrkapitány jelen-

Az »ARADI KÖZLÖNY« tárczája. (Augusztus 12.)

Palinkás közgyűlés. (Augusztus 10.)

— Az »ARADI KÖZLÖNY« eredeti tárczája. — Jó Barabás Péter bátyának az aradárosi törvényhatósági bizottság eme derék puritánja, szomorúan csóválta fejét, midőn a szorongásig megtelt képviselői padokon végig tekintett. — Rossz időket élünk gondolá, — nagyon népszerű dolog már az a palinka. Es csakugyan hatalmas vonzereje volt a palinkának. Még az öreg Zeiga bátyánk, ez a nagy mogul is betévedt az oszlopok közé és olyan idegenszerűen nézett körül, mikor azt a nagy zivajvt, zibibongó lármát meghallotta, az ide-oda mozgó városatyákat meglátta. Komoran mormogá: — Be vannak palinkázva! Es hát ha így is lett volna, éppen nem eszda. Csakham egy hónapja már, hogy folytont tart ez a palinkahezcz! A palinkamérők és palinkaivók két hatalmas táborra osztottak. — Bérbe adod? Házilag kezeled? — Városi palinkát iszol? Bérből iszol? Ezek voltak a felhangzó jelszavak a meg csak az kellett volna, hogy a palinkakérdésben pro és kontra palinkával korteskedjenek. Elhatott a dolog még a szuronyok közé is és a takaros markotányosnők siettek és elkezdtek hizelegve simogatni a tanácsot, hogy vegye őket pártfogásába! Es hát, ki venné rossz néven a mi gavalér senatusunktól, hogy ezt a takaros markotányosnőknek haladéktalanul meg is ígerte! Így aztán az összes szóban forgó felek közül egyedül a markotányosnők nézhettek reményteljesen a jövő elé. Megnyílt a közgyűlés: A polgármester is szinte érezte ezt a tulságos palinkaszagot és talán megijedt a következményeitől. Hamar előhozakodott a — szentelt vízzal. Mit ért azonban az a kis tömészság, a mit a püspöki jubileum kérdése rövid időre előidézett, midőn a következő tárgy már is-

mét igazó természetű volt és a főjegyző szonygre hozta a — süngereioakat.

Igen ám, de nem volt jelen Boros Vida. A többi képviselők pedig, ugy látszik, hogy csak a közgyűlési termen kívül pártolják a süngereioakat, és így leve, hogy e kérdés is csak egy pillanatra volt képes megállítani azt az általános száguldasát a képviselői kedélyeknek a — palinka felé.

Végre felállott az előadó Parecz István. Minden szem ő rajta, minden fül ő érette. A különös légkörben szinte máskép vélte látni az ember. Mintha a teleirt akta helyett egy teletöltött palinkás pohárka volna a kezében, és mosolyogva kínásná a szomjazó városatyáknak! Az ember szinte csodálta, hogy olyan nagyon komolyan beszél. Pedig ugy volt. Sietett kijelenteni, hogy a városnak nem kell a palinka. Adják oda annak, a ki már most annyit szép banknotát ígér érette! Ez nagyon határozottan volt mondva s nem is hitte eleinte senki, hogy a senatus képes volna ettől a szándékától elállani.

Csak Palfy Ede bízott az erejében. Elkezdte kérni, aztán kapaztatni a tanácsot, hogy ne engedje ki a kezéből a palinkát, mert az jó.

Bing Vilmos komoly szónok. Ő nem akar kérni, de meggyőzni. Aztán meg szakértő is ebben a dologban.

Hirtelen azonban feláll, ki is lehetne más, mint jó öreg Barabás Péter, és elkezdti védeni, mit is védhetne mást, mint a polgári szabadságot. Csakhamar megszületik a kapcsolat a palinkaregale és a 48-as eszmék között, és ez a connexion aztán nagy ingerültségbe hozta. Szemére hányta a tanácsnak, hogy mért nem akarná már bérbeadni a gesztenyét is, vagy — a gesztenyéről jutott eszébe — a tyukokat?

Hosszasan beszélt és ezalatt eszébe jutott a fiatalabbik Barabásnak az a nagy mondat, hogy:

»Legyen minden magyar ember,

kiümb, mint apja volt!

Hirtelen odaszól a zöld asztalhoz, hogy írják fel az ő nevét is a szónokok czédulá-

jára. A palinka-kérdésben akarja levetközni a szónoki szüzességét. Ugy vélekedett, hogy sokan beszéltek már, de nem mondtak még sokat.

Csak Mittelmann Bödog ne mondjon el mindent, mert ez is szakértő. No, de ez sokkal rövidebben beszélt, mintsem elvághatta volna a fiatal Barabás elől az utat.

Steiner Jakab sem ártott, mert az nem a palinkakérdésről, de Bing Vilmosról beszélt. Hiszen ha csak róla beszélt volna és nem említi a »társait«?! Akkor nem kellett volna ez egyszer megérnie Steiner Jakabnak, hogy az ő beszédjébe szótak közbe. Meglehetős ruszul is esett neki, hogy valaki elmeri venni tőle ezt az elvtázhatalan jogát, és annyira elkeiseredett, hogy a polgármesternek kellett megkérnie Bingen, hogy ne bántsa már! Csakhogy ekkor Steinerben támadt fel a boszu és ug akarta megtorolni azt az egy közbeszólást, hogy azt inditványozta, hogy a palinkaregale jövédelméért Bing Vilmosnak kelljen garantíát vállalnia.

Csakhogy evel még csak azt mutatta, hogy Bing Vilmosnak nem hive és nem azt, hogy melyik elvnek.

— Hova szavaz? kérdé a polgármester. Hohó! — gondolá Steiner Jakab, majd én elárlalom a kártyáimat, mielőtt még üt-hetnek velök. Azért sem.

Majd megmondom azután, kiáltá hangos derültség között, és így a közgyűlés most már nemcsak ama kérdés megoldását várta, hogy házi vagy bérlett palinkát iszunk, hanem azért is, hogy voltaképpen hova is szavaz Steiner Jakab?

Az után jött három »V«, két »A« és két »H«-val kezdődöt szónok. Távolról sem akarom ezt mondani, hogy beszédeikben egyedül ez a találkozás volt az érdekes, mert hiszen egytől-egyig komoly dolgokat mondtak el.

Weisz Dávid a bérbeadástól fél. Vizer Péter pedig a házi kezeléstől.

Utóbbi alig monda el nyugodt hatáson összeállított érveit, midőn feláll V a r j a s s y József.

szerződés viszonyba lépjen újra Németország. Ormókat bizonyára nem akarom zavarni, de jó lesz önöket mégis arra figyelmeztetni, hogy két év előtt téren gyakorlati sikerrel számitani sem lehet, mert ennyi időre feloldozatlannak van kőve a német bíróiadalom a mostani vámpolitikai fenntartására. Másrészt nincs semmi meglepő a publicistika fentjelzett mozgalmában. Először mindig letezet nálunk egy épen nem gyenge szabadkereskedelmi párt, mely soha sem helyeselte a mostani vámpolitikát. Másodszor Bismarck nem merve elvi, hanem mint mindenben a vámpolitikájában is opportunizációdok által vezettet magát és ha az agrariusoknak engedett is, — eleve megmondta nekik, hogy csak azért engedélyez a vádrámpot, hogy a porosz mezőgazdaság megizmósodik; ha ez cél eléretett, akkor újabb megnyitja a piacot a külföld terményeinek. Harmadszor most két éve a gazdasági császárság után a Bismarck herceg oly nyilvánvaló jóakarattal figyelemmel hallgatt meg Tiszta Kálmán, a magyar miniszterelnöknek ez ügyben előadott észrevételeit, hogy bátran a hallgatás ígéretének vehető, miszerint rajta less a német kormány, hogy a magyar igényeknek minél előbb lehetőség szerint eleget tegyen. E lehetőség két év múlva áll be, midőn Olaszországgal is lejár a szerződés.

A fizetéseket felemelte a közigyülés és egy a főfelügyelő fizetése 1200 frt, a másodfelügyelő 1000, a könyvezető 1000 frtban állapított meg, a két első osztályú vizsgálóló 800, a másodosztályúaké 600 frtban azoknál szvszetetett 300 frt fizetés mellett egy hivataloszállás.

Salacz polgármester felszólalt a miatt, hogy a kezelő személynzet kinevezése az ő jogárá tétellett. Nem szeretné ez esetben a származható diadumot elviselni.

Varjassy József felszólalására az eredeti szöveg fogadtatott el.

Adler Lipót dr. indítványára az elbocsátás is a polgármester jogává tétellett.

Varjassy József indítványozza, hogy a gazdasági tanácsoknak ezen ügykór faradáság vezetéséért 600 frt tiszteletdíj szvszassék meg.

Salacz polgármester ellenzi ezt, mert hátha vesztésgépg állunk szemből!

Arkay Kálmán a tiszteletdíj adását szabályrendeletileg kívánja kimondatni, ne hogy az történjék, a mi a közevetvánnal történt, hogy t. i. a város egyszerre csak megtadta ezt.

A közigyülés Varjassy József indítványát egyhangulag elfogadta.

Ezzel szabályrendelet elfogadtatott s felterjesztése elrendellettén, egyuttal a polgármester megbízott, hogy a hivatalok számára a városkázán alkalmas helyiségeket szvszezen.

Következett ezután az árvaház ügye.

Institoris Kálmán főjegyző felolvassa az árvaház építő bizottság jelentését, melyet már többször ismertettünk lapunkban majd elődjái a tanács jelentést, mely a árvaház építő bizottság által kért marospartit területet alkalmatlanak s szükségessé mondja azt, hogy egy más alkalmas terület szvszessék be. E végböl indítványozza, hogy az árvaházépítő bizottság utasítsák egy egyszerűbb terv és egy alkalmas telek választására.

Kuncz Elek szvszerint ez az ügy nagyon sok fontos kérdéssel van összeköttetésben, melyek b6 megvitatást érdemelnek. Indítványozza, hogy az ügy tanulmányozására, egy bizottság küldessék ki.

Salacz polgármester ellenzi ezt, hiszen van egy bizottság, mely már 10 év óta foglalkozik ezzel a kérdéssel. Ö szintén megvetelja, hogy a bizottság javaslata számára más fogadtatást remélt, nem pedig azt, hogy a régi intenciók feledésbe menjenek. Arad közönsége igen dícsértérelmetlő buzgalommal korolta fel az eszmet, és ime az elért nagy eredménynek nem lesz méltó alkja, mert nem akarja első sorban a tanács. Az árvaházépítő bizottság által kért marospartit telket elég nagynek és alkalmasnak tartja, mely akár még 100 évig is elég nagy lesz s idővel kiépíthető. Kifogásollak a telket azért, mert az árvák ott senét, zajt hallanak. Hát az a korcasma maj zaj, melylyel a külváros valamely telken találkoznak, ezészerűbb? Nem tulajdonít fontosságot a tanács érveinek, s nem gátolná őt a terv keresztülvitelében az sem, hogy a telek drága s a város azért sokat kaphat. Igen, de a város nem lehet szálkhebb, nem lehet nyereséskéző akkor, mikor a közönségét annyira kizsákmányolta. Ajánlja az árvaház építő bizottság javaslatainak elfogadását.

Varjassy József nagyon sajnálja, hogy a polgármester a szólsásban megelőzte, mert a mit elmondott, azt ő szvszerette volna elmondani, ő akarta kijelenteni, hogy az, hogy ma Aradon árvaház lesz, első sorban Salacz Gyula polgármester érdeme. (Eljenzés) Es igaza van a polgármesternek abban is, hogy a város közönsége által teremtett hatalmas pénzpalusz nem szabad egy zugba eldugni. De ha figyelembe vesszük azt, hogy a kiskörutön esetleg túlságos zaj lesz, építsük az árvaházat a lyceumon túli

Városi közgyűlek.
— Augusztusi közgyűlés —
(Második nap.)

Arad, augusztus 11.

A második napon épen oly hosszú de épp oly érdekes is volt Arad város törvényhatóságának közgyűlése, mint tegnapi volt.

Alább részletes tudóstást közölnek a közgyűlés lefolyásáról s itt csak azt emeljük ki, hogy a pálinka-egylet hazai kezelése tárgyjában alkotott szabályrendeletet a közgyűlés módosítással elfogadta, az árvaház-építés ügyében pedig a tanács javaslataival szemben azt határozta, hogy az árvaház a marospartit kis köruton építessék fel.

A közgyűlés még holnap is folytatódik.

Salacz polgármester megnyitván az ülést mindenekelőtt felolvastatott és hitelesített a tegnapi ülés jegyzőkönyve.

Az aradvárosi ipariskola-bizottság által benyújtott költségvetésre, mely mint már jeleztük 3824 frtyit hiányt tüntet ki, a közgyűlés a tanács azon javaslátát, hogy a tanácsok fizetési arányosan leszállíttassanak, s a minisztertel államségély kéressék, miálta a városra jelentékenyen kisebb teher esnek, egyhangulag elfogadta.

Arca Kálmán azt óhajtana, hogy minden egyes bírság az ügyészség elé is felterjesztendő a tévedések kikérdése végett.

Parocz tanácsnok felvilágosítja szvölt, hogy ily esetekben a feljelentő is ilmet felebbezési jogával.

Salacz polgármester szvszerint a kapitányi hivatal nem fog oly lelkiismereten eljárni, ha a bírság egészen a kezelő személynzeté és a városi pénztárba semmi sem folyik. Ajánlja az eredeti szvszeget, mely szvszerint 50 százaléka a városi pénztárba folyik. A mi azt illeti, hogy a kapitányi hivatal tévedhet s a kisebb bírságot szvszedett nem fog felebezni, ő is hozzájárul ahhoz, hogy minden bírság az ügyészséghez teendő át.

Heeger Ernő ellenzi ezt s az eredeti szvszeget ajánlja elfogadásra.

Domonkos Lajos a bírságpénzek egy részét azok között osztaná ki, a kik segédkeznek a felfedezésnél.

A közgyűlés az eredeti szvszeget fogadta el a r k y indítványával együtt.

el magában — és azonnal becsegett a szobaleányt. Ez pár percig váratott magára, s csak aztután dugta be fejét az ajtón és kaczerán mosolyogva kérdé:

— Paracsolmi tetszik!

— Igen, valamin szeretnék kérdeni kedves, kegyedőtől. — A leány ügyes bókot csinált és az ajtót betéve, ruganyos léptekkel közeledett az eléje siető Derseihez. Valóban nagyon szép leányunk találta a kapitányi egész közlőrl is, úgy, hogy szinte sajnálta őt ilyen helyzetben látni. Pompás telt termet, örökké mosolygó barna szemek, vakító fehér arczbór, csengő, behelző hang — mely egy kissé még gyermekes gondolkozást eláruló szavakat csicseregett beszéd közben — öszinte, nyílt kedély. Ennyi szerencsés adománnyal talán egy munkás, derék férjlett is boldogított volna. Es így? ...

A leány azonban nem látszott ilyen ötet gondolatokkal bibeledni, mert a Dersei kérésére azonnal helyet foglalt mellette az alsócsiny pamplagon és a szemé közé nevetett, mihelyt Dersei azt kérdezte tőle:

— Nem fél tőlem?

— Oh kérem! nem vagyok én olyan ijedős — és vizsgálódva nézett végig a mellette álló kapitányon, ki elegáns öltözétével, s gyöngéd, urias magatartásával csakhamar megnyerte a leány bizalmát, mint a hogy az ilyen teremtésekben az hamar feltámadni szokott. Dersei ennek kétszvszeresen örült. Először ő sem idegenkedett az ingerlő leánytól, majd pedig eszébe jutott, hogy ez a könnyelmű teremtés legkevésbé sem lenne iránta ilyen bizalmas, ha a lépcsőházban vele volt férfi aggodalmát megtudta volna.

Dersei tehát elhatározta, hogy ez elja érdekében egy kis játékot enged meg magának és átölelve a leányt, kissé érzeny hangon mondá:

— Látja édes, maga milyen rossz!

— Én? — kiáltá nevetve a leány

— No igen, kegyed; mielött megkérdézet volna engem, szeretöt fogadtott magának!

A leány egész erejéböl nevetett fel a tréfára, majd ellenállhatlan kaczerásgal felölt:

— Hja! Nem tehettek róla, hogy az ilyen csinos férfiak olyan későn jelentik az embernek, hogy szeretnének megvigasztalódn!

— Hát csak ugyan, nagyon későn jöttem?

Az árvaházos ipariskola-bizottság által benyújtott költségvetésre, mely mint már jeleztük 3824 frtyit hiányt tüntet ki, a közgyűlés a tanács azon javaslátát, hogy a tanácsok fizetési arányosan leszállíttassanak, s a minisztertel államségély kéressék, miálta a városra jelentékenyen kisebb teher esnek, egyhangulag elfogadta.

Arca Kálmán azt óhajtana, hogy minden egyes bírság az ügyészség elé is felterjesztendő a tévedések kikérdése végett.

Parocz tanácsnok felvilágosítja szvölt, hogy ily esetekben a feljelentő is ilmet felebbezési jogával.

Salacz polgármester szvszerint a kapitányi hivatal nem fog oly lelkiismereten eljárni, ha a bírság egészen a kezelő személynzeté és a városi pénztárba semmi sem folyik. Ajánlja az eredeti szvszeget, mely szvszerint 50 százaléka a városi pénztárba folyik. A mi azt illeti, hogy a kapitányi hivatal tévedhet s a kisebb bírságot szvszedett nem fog felebezni, ő is hozzájárul ahhoz, hogy minden bírság az ügyészséghez teendő át.

Heeger Ernő ellenzi ezt s az eredeti szvszeget ajánlja elfogadásra.

Domonkos Lajos a bírságpénzek egy részét azok között osztaná ki, a kik segédkeznek a felfedezésnél.

A közgyűlés az eredeti szvszeget fogadta el a r k y indítványával együtt.

el magában — és azonnal becsegett a szobaleányt. Ez pár percig váratott magára, s csak aztután dugta be fejét az ajtón és kaczerán mosolyogva kérdé:

— Paracsolmi tetszik!

— Igen, valamin szeretnék kérdeni kedves, kegyedőtől. — A leány ügyes bókot csinált és az ajtót betéve, ruganyos léptekkel közeledett az eléje siető Derseihez. Valóban nagyon szép leányunk találta a kapitányi egész közlőrl is, úgy, hogy szinte sajnálta őt ilyen helyzetben látni. Pompás telt termet, örökké mosolygó barna szemek, vakító fehér arczbór, csengő, behelző hang — mely egy kissé még gyermekes gondolkozást eláruló szavakat csicseregett beszéd közben — öszinte, nyílt kedély. Ennyi szerencsés adománnyal talán egy munkás, derék férjlett is boldogított volna. Es így? ...

A leány azonban nem látszott ilyen ötet gondolatokkal bibeledni, mert a Dersei kérésére azonnal helyet foglalt mellette az alsócsiny pamplagon és a szemé közé nevetett, mihelyt Dersei azt kérdezte tőle:

— Nem fél tőlem?

— Oh kérem! nem vagyok én olyan ijedős — és vizsgálódva nézett végig a mellette álló kapitányon, ki elegáns öltözétével, s gyöngéd, urias magatartásával csakhamar megnyerte a leány bizalmát, mint a hogy az ilyen teremtésekben az hamar feltámadni szokott. Dersei ennek kétszvszeresen örült. Először ő sem idegenkedett az ingerlő leánytól, majd pedig eszébe jutott, hogy ez a könnyelmű teremtés legkevésbé sem lenne iránta ilyen bizalmas, ha a lépcsőházban vele volt férfi aggodalmát megtudta volna.

Dersei tehát elhatározta, hogy ez elja érdekében egy kis játékot enged meg magának és átölelve a leányt, kissé érzeny hangon mondá:

— Látja édes, maga milyen rossz!

— Én? — kiáltá nevetve a leány

— No igen, kegyed; mielött megkérdézet volna engem, szeretöt fogadtott magának!

A leány egész erejéböl nevetett fel a tréfára, majd ellenállhatlan kaczerásgal felölt:

— Hja! Nem tehettek róla, hogy az ilyen csinos férfiak olyan későn jelentik az embernek, hogy szeretnének megvigasztalódn!

— Hát csak ugyan, nagyon későn jöttem?

Az árvaházos ipariskola-bizottság által benyújtott költségvetésre, mely mint már jeleztük 3824 frtyit hiányt tüntet ki, a közgyűlés a tanács azon javaslátát, hogy a tanácsok fizetési arányosan leszállíttassanak, s a minisztertel államségély kéressék, miálta a városra jelentékenyen kisebb teher esnek, egyhangulag elfogadta.

Arca Kálmán azt óhajtana, hogy minden egyes bírság az ügyészség elé is felterjesztendő a tévedések kikérdése végett.

Parocz tanácsnok felvilágosítja szvölt, hogy ily esetekben a feljelentő is ilmet felebbezési jogával.

Salacz polgármester szvszerint a kapitányi hivatal nem fog oly lelkiismereten eljárni, ha a bírság egészen a kezelő személynzeté és a városi pénztárba semmi sem folyik. Ajánlja az eredeti szvszeget, mely szvszerint 50 százaléka a városi pénztárba folyik. A mi azt illeti, hogy a kapitányi hivatal tévedhet s a kisebb bírságot szvszedett nem fog felebezni, ő is hozzájárul ahhoz, hogy minden bírság az ügyészséghez teendő át.

Heeger Ernő ellenzi ezt s az eredeti szvszeget ajánlja elfogadásra.

Domonkos Lajos a bírságpénzek egy részét azok között osztaná ki, a kik segédkeznek a felfedezésnél.

A közgyűlés az eredeti szvszeget fogadta el a r k y indítványával együtt.

el magában — és azonnal becsegett a szobaleányt. Ez pár percig váratott magára, s csak aztután dugta be fejét az ajtón és kaczerán mosolyogva kérdé:

— Paracsolmi tetszik!

— Igen, valamin szeretnék kérdeni kedves, kegyedőtől. — A leány ügyes bókot csinált és az ajtót betéve, ruganyos léptekkel közeledett az eléje siető Derseihez. Valóban nagyon szép leányunk találta a kapitányi egész közlőrl is, úgy, hogy szinte sajnálta őt ilyen helyzetben látni. Pompás telt termet, örökké mosolygó barna szemek, vakító fehér arczbór, csengő, behelző hang — mely egy kissé még gyermekes gondolkozást eláruló szavakat csicseregett beszéd közben — öszinte, nyílt kedély. Ennyi szerencsés adománnyal talán egy munkás, derék férjlett is boldogított volna. Es így? ...

A leány azonban nem látszott ilyen ötet gondolatokkal bibeledni, mert a Dersei kérésére azonnal helyet foglalt mellette az alsócsiny pamplagon és a szemé közé nevetett, mihelyt Dersei azt kérdezte tőle:

— Nem fél tőlem?

— Oh kérem! nem vagyok én olyan ijedős — és vizsgálódva nézett végig a mellette álló kapitányon, ki elegáns öltözétével, s gyöngéd, urias magatartásával csakhamar megnyerte a leány bizalmát, mint a hogy az ilyen teremtésekben az hamar feltámadni szokott. Dersei ennek kétszvszeresen örült. Először ő sem idegenkedett az ingerlő leánytól, majd pedig eszébe jutott, hogy ez a könnyelmű teremtés legkevésbé sem lenne iránta ilyen bizalmas, ha a lépcsőházban vele volt férfi aggodalmát megtudta volna.

Dersei tehát elhatározta, hogy ez elja érdekében egy kis játékot enged meg magának és átölelve a leányt, kissé érzeny hangon mondá:

— Látja édes, maga milyen rossz!

— Én? — kiáltá nevetve a leány

— No igen, kegyed; mielött megkérdézet volna engem, szeretöt fogadtott magának!

A leány egész erejéböl nevetett fel a tréfára, majd ellenállhatlan kaczerásgal felölt:

— Hja! Nem tehettek róla, hogy az ilyen csinos férfiak olyan későn jelentik az embernek, hogy szeretnének megvigasztalódn!

— Hát csak ugyan, nagyon későn jöttem?

Az árvaházos ipariskola-bizottság által benyújtott költségvetésre, mely mint már jeleztük 3824 frtyit hiányt tüntet ki, a közgyűlés a tanács azon javaslátát, hogy a tanácsok fizetési arányosan leszállíttassanak, s a minisztertel államségély kéressék, miálta a városra jelentékenyen kisebb teher esnek, egyhangulag elfogadta.

Arca Kálmán azt óhajtana, hogy minden egyes bírság az ügyészség elé is felterjesztendő a tévedések kikérdése végett.

Parocz tanácsnok felvilágosítja szvölt, hogy ily esetekben a feljelentő is ilmet felebbezési jogával.

Salacz polgármester szvszerint a kapitányi hivatal nem fog oly lelkiismereten eljárni, ha a bírság egészen a kezelő személynzeté és a városi pénztárba semmi sem folyik. Ajánlja az eredeti szvszeget, mely szvszerint 50 százaléka a városi pénztárba folyik. A mi azt illeti, hogy a kapitányi hivatal tévedhet s a kisebb bírságot szvszedett nem fog felebezni, ő is hozzájárul ahhoz, hogy minden bírság az ügyészséghez teendő át.

Heeger Ernő ellenzi ezt s az eredeti szvszeget ajánlja elfogadásra.

Domonkos Lajos a bírságpénzek egy részét azok között osztaná ki, a kik segédkeznek a felfedezésnél.

A közgyűlés az eredeti szvszeget fogadta el a r k y indítványával együtt.

el magában — és azonnal becsegett a szobaleányt. Ez pár percig váratott magára, s csak aztután dugta be fejét az ajtón és kaczerán mosolyogva kérdé:

— Paracsolmi tetszik!

— Igen, valamin szeretnék kérdeni kedves, kegyedőtől. — A leány ügyes bókot csinált és az ajtót betéve, ruganyos léptekkel közeledett az eléje siető Derseihez. Valóban nagyon szép leányunk találta a kapitányi egész közlőrl is, úgy, hogy szinte sajnálta őt ilyen helyzetben látni. Pompás telt termet, örökké mosolygó barna szemek, vakító fehér arczbór, csengő, behelző hang — mely egy kissé még gyermekes gondolkozást eláruló szavakat csicseregett beszéd közben — öszinte, nyílt kedély. Ennyi szerencsés adománnyal talán egy munkás, derék férjlett is boldogított volna. Es így? ...

A leány azonban nem látszott ilyen ötet gondolatokkal bibeledni, mert a Dersei kérésére azonnal helyet foglalt mellette az alsócsiny pamplagon és a szemé közé nevetett, mihelyt Dersei azt kérdezte tőle:

— Nem fél tőlem?

— Oh kérem! nem vagyok én olyan ijedős — és vizsgálódva nézett végig a mellette álló kapitányon, ki elegáns öltözétével, s gyöngéd, urias magatartásával csakhamar megnyerte a leány bizalmát, mint a hogy az ilyen teremtésekben az hamar feltámadni szokott. Dersei ennek kétszvszeresen örült. Először ő sem idegenkedett az ingerlő leánytól, majd pedig eszébe jutott, hogy ez a könnyelmű teremtés legkevésbé sem lenne iránta ilyen bizalmas, ha a lépcsőházban vele volt férfi aggodalmát megtudta volna.

Dersei tehát elhatározta, hogy ez elja érdekében egy kis játékot enged meg magának és átölelve a leányt, kissé érzeny hangon mondá:

— Látja édes, maga milyen rossz!

— Én? — kiáltá nevetve a leány

— No igen, kegyed; mielött megkérdézet volna engem, szeretöt fogadtott magának!

A leány egész erejéböl nevetett fel a tréfára, majd ellenállhatlan kaczerásgal felölt:

— Hja! Nem tehettek róla, hogy az ilyen csinos férfiak olyan későn jelentik az embernek, hogy szeretnének megvigasztalódn!

— Hát csak ugyan, nagyon későn jöttem?

Az árvaházos ipariskola-bizottság által benyújtott költségvetésre, mely mint már jeleztük 3824 frtyit hiányt tüntet ki, a közgyűlés a tanács azon javaslátát, hogy a tanácsok fizetési arányosan leszállíttassanak, s a minisztertel államségély kéressék, miálta a városra jelentékenyen kisebb teher esnek, egyhangulag elfogadta.

Arca Kálmán azt óhajtana, hogy minden egyes bírság az ügyészség elé is felterjesztendő a tévedések kikérdése végett.

Parocz tanácsnok felvilágosítja szvölt, hogy ily esetekben a feljelentő is ilmet felebbezési jogával.

Salacz polgármester szvszerint a kapitányi hivatal nem fog oly lelkiismereten eljárni, ha a bírság egészen a kezelő személynzeté és a városi pénztárba semmi sem folyik. Ajánlja az eredeti szvszeget, mely szvszerint 50 százaléka a városi pénztárba folyik. A mi azt illeti, hogy a kapitányi hivatal tévedhet s a kisebb bírságot szvszedett nem fog felebezni, ő is hozzájárul ahhoz, hogy minden bírság az ügyészséghez teendő át.

Heeger Ernő ellenzi ezt s az eredeti szvszeget ajánlja elfogadásra.

Domonkos Lajos a bírságpénzek egy részét azok között osztaná ki, a kik segédkeznek a felfedezésnél.

A közgyűlés az eredeti szvszeget fogadta el a r k y indítványával együtt.

el magában — és azonnal becsegett a szobaleányt. Ez pár percig váratott magára, s csak aztután dugta be fejét az ajtón és kaczerán mosolyogva kérdé:

— Paracsolmi tetszik!

— Igen, valamin szeretnék kérdeni kedves, kegyedőtől. — A leány ügyes bókot csinált és az ajtót betéve, ruganyos léptekkel közeledett az eléje siető Derseihez. Valóban nagyon szép leányunk találta a kapitányi egész közlőrl is, úgy, hogy szinte sajnálta őt ilyen helyzetben látni. Pompás telt termet, örökké mosolygó barna szemek, vakító fehér arczbór, csengő, behelző hang — mely egy kissé még gyermekes gondolkozást eláruló szavakat csicseregett beszéd közben — öszinte, nyílt kedély. Ennyi szerencsés adománnyal talán egy munkás, derék férjlett is boldogított volna. Es így? ...

A leány azonban nem látszott ilyen ötet gondolatokkal bibeledni, mert a Dersei kérésére azonnal helyet foglalt mellette az alsócsiny pamplagon és a szemé közé nevetett, mihelyt Dersei azt kérdezte tőle:

— Nem fél tőlem?

— Oh kérem! nem vagyok én olyan ijedős — és vizsgálódva nézett végig a mellette álló kapitányon, ki elegáns öltözétével, s gyöngéd, urias magatartásával csakhamar megnyerte a leány bizalmát, mint a hogy az ilyen teremtésekben az hamar feltámadni szokott. Dersei ennek kétszvszeresen örült. Először ő sem idegenkedett az ingerlő leánytól, majd pedig eszébe jutott, hogy ez a könnyelmű teremtés legkevésbé sem lenne iránta ilyen bizalmas, ha a lépcsőházban vele volt férfi aggodalmát megtudta volna.

Dersei tehát elhatározta, hogy ez elja érdekében egy kis játékot enged meg magának és átölelve a leányt, kissé érzeny hangon mondá:

— Látja édes, maga milyen rossz!

— Én? — kiáltá nevetve a leány

— No igen, kegyed; mielött megkérdézet volna engem, szeretöt fogadtott magának!

A leány egész erejéböl nevetett fel a tréfára, majd ellenállhatlan kaczerásgal felölt:

— Hja! Nem tehettek róla, hogy az ilyen csinos férfiak olyan későn jelentik az embernek, hogy szeretnének megvigasztalódn!

— Hát csak ugyan, nagyon későn jöttem?

VIDÉK.
— Hunyadmegye bányászata. —
(Hivatalos adatok után.)

Déva, aug. 10.

Hunyadmegye bányászata a mult évben szép virágzásnak indult.

A bányászati haladását ezen megyében első sorban azon fontos körülmény idézte

vágott közbe bizonyos mulattató méltósággal Nina, — hogy én még nagyon fiatal vagyok alhoz, hogy egy ilyen vén rúcskós mulattatni tudna!

— Attól függ, hogy ki, vagy mi az a vén rúcskós. — tüzelte tovább a kapitány a felflergült leányt.

— No bizony! Egy minden és még nem is grófnál vagy bárónál, hanem egy gazdag ügyvédnél. Hát mi az? Eszre se veszi senki a városban, jó formán nem is itt lakik!

— Nem idevaló?!

— Persze, hogy nem! Hetekig ott ül a Dengelezi ügyvéd kastélyában, a hol felügyelő; moudon, hogy olyan mindenés!

— Hja, az ilyeneknek jut is marad is, — szvölt még Dersei, hogy éppen ne essék ki szerepéböl, de valóságos elnyelte a Nina, minden szvát és igyekezett a tikeribben végére jutni a dolognak. — Igen kedves Nina. — folytatá lemondó hangon. — ha tehát kegyed nem akarja, egy családossal több, vagy kevesebb ... Legyen továbbra is a ...

— Mártóné? — kaczagott fel idegesen a leány.

— Igy hívják a szeretőjét?

— Itt hagyom, ha még egyszer szereplőnek mondia ezt az embert!

— Nem volt, és nem is lesz soha az?

— Nem, soha, a mig egy ilyen csunya fekete férfi néz ream! — szvölt Nina egészen a kapitányhoz huzódva Ez átölelte a leányt. Most már eleget tudott. Lehetett tréfálni.

— Jön hát velem, édes?

— Megyek, megyek!

— Es lesz az én aranyos gazdaaszsonyom?

— Igen: csunya, fekete! — motyogta édes gunyolódással a leány és össze-vissza csokolta a Dersei ajkait.

Az ajtón kopogtak.

— Az ördöge is! — pattant fel Dersei, — ki az?! — A leány hirtelen a szoba közepén termett.

— Szabad instálom?! — kiáltá kívülröl egy Dersei előtt rendkívül ismerős hang, mire az felállott a pamplagról.

— Lehét!

A másik pillanatban nagy alázatosan nyitott be az ajtón a derék darabont — Nyikuják.

(Folytatása következik.)

KÜLFÖLD.

— Vilmos császár elhagyja Gasteint. Vilmos császár szerdán delutáni 3 és fél órakor elutazott Gasteinből. Midőn kocsija a Strabinger-teréren elhaladt, a furdói zenekar rázendítette a porosz néphymnust, és a közönség zajos „hoch” és „hurrah” kiáltásokban tört ki. A császár leemelt kalappal és örömtől sugárzó arccal köszönt vissza a titrd-vendégeknek. Reuse hg. és Tun helytartó császárt Salzburgig kíséri. Salzburgba Vilmos német császár legjobb egészségében megérkezően, a pályaudvaron az ott tartózkodó méltóságok által tiszteletteljesen fogadtott. A császár kegyesen fogadta üdvözlelküket ugyszintén a Pestaiozza grófné által átnyújtott virágkosarat. A császár az „Európa” vendéglófogadóban szállt meg és csakhamar visszavontul lakosztályának termeibe, pihene, minélfogva ezuttal vendégek nem hivattak meg.

— **Az olasz kormány politikája.** Azokkal az aggályokkal szemben, melyeket a francia sajtó legközelebb kifejezett, hogy vajjon Olaszország politikája Crispi alatt mily irányt fog venni, a „Riforma” a következőket mondja: „Olaszország elsősorban a béket kívánja fenntartani. Franciaország ezt nem vonhatja kétségbe. Politikánk csakis az lehet, hogy Olaszország érdekeit, és méltóságát megóvjuk a nélkül, hogy allenszenyvek és idegenkedések hödolnánk. A „Riforma” szvszerint Ellena és Luzzati külföldi útja nines összefüggesben a kereskedelmi szerződéses kérdésevel, a mint ezt korábban hitték, mert az illetők csakis szakszerü tanulmányozások czéljából utaztak a külföldre és Ausztria-Magyarország határán tul talán nem is fognak kiterjeszkedni. Csak későbbben lesz arról szó, hogy a kereskedelmi szerződés létrehozása iránti tárgyalások helye és ideje meghatározassék.

— **Az első hivatalos toaszt az új bolgár fejedelemlre.** Rutszuktöl jelntik augusztus 10-iki kelettel. Az itten állomászó utász-vezred tegnapi unneplényén a regenelek is jelen voltak. Elmentek a tábort misére s a katonaszámára a szabályban felszólított lakomára S t a m b u l o v a f e n s e g e s f e j e d e l e m n e k , F e r d i n á n d b o l g á r u r a l k o d n a k e g e z s e g e r e i r t e t t e p o h a r t á t . A t o a s t o t j e l e n v o l t a k z a j o s e l j e n d e z t t e k f o g a d t á k . A z v o l t a z e l s ő h i v a t a l o s a d o m á l a z ú j b o l g á r f e j e d e l e m r e .

— **LEGUJABB POSTA.**
— Coburg fejedelem utjának következményei. Berlini felhivatalos hangok határozottan visszautasítják azt a feltévést, hogy Németország vagy Ausztria-Magyarország Coburg hercegezt bátorította az

Szerkesztői üzenetek.

S. M. (Kis-Jenő.) Holnap levélben válaszolunk. P. A. (Bajnok.) Ajánlják... Szerezzék...

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

A vulkáni m. kir. vámvivatalnál a mult bóban 17,812 kilogramm tengeri, 3 darab disznó, 112 kgrmm eleven szarvas, 3 kgrmm gyapjú...

nyers gyapjú, 4 kgr. vas és aczell, 2 kgr. zez, 566 kgr. sajt, 56 kr. kapa, fejse és 8 kgr. kgr. korpa.

Biztosítás. A miniszterelnök, mint pénzügyminiszter utasította az összes jószágigazgatóságokat...

Értéktörzsei heti jelentés Budapest. aug. 10. A Magyar Mercúr tudósítása az Aradi Közlöny számára...

vesztésre dolgozó malmok helyzetét és várható, hogy ezen iparvállalatok az idén jobb üzleteket fognak csinálni.

Szemeslet.

(B.) Készáru nagyban 27.—27.25. kcsinyben 27.75, hordó nélkül per 100 liter.

Budapesti gabnatörzsde.

15.000 mm. forgalom, szilárd árakkal. Tavasz buza 7.42—7.48, őszi buza 6.90—6.91...

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktörzsein 1887. évi augusztus hó 11-én.

Table listing exchange rates for various currencies and goods like Magyar papírjárdék, Magyar vasúti kölcsön, etc.

IDEGENEK NEVSORA.

(Augusztus 11.) Fehérkereszt-szállo Pfeferschmidt O. birt. és neje...

Table listing arrivals and departures of trains from Arad, including train numbers and destinations.

Közeledés.

Table showing train arrivals and departures for various lines like Arad, Erdélyi, Temesvári, etc.

Felelős szerkesztő és kiadó: HINDY ÁRPÁD.

4679—1887. 569 1—2

Árlejtési hirdetmény.

A magyar kir. államjavak aradi igazgatósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az arad-zsigmondházi úttöltés elkorhadt korlátfaínak...

A részletes árlejtési feltételek és költségvetés a m. kir. jószágigazgatóságnál, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Aradon, 1887. augusztus 8-án. (Utánnyomat nem díjazatik.)

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint Arad sz. kir. város törvényhatósági bizottsága legtöbb adót fizető tagjai 1888. évre érvénytelenné nyilvánították...

Hirdetmény.

Weisz Dávid magánzálogüzletében 1884. évi aug. 4-ikén tartott árverés alkalmával árverés alá került tárgyak eladásából a következő felesleg összegek kezeltek még a városi pénztárban u. m.:

Table with columns for item numbers and amounts, listing various goods and their values.

Miről az érdekeltek azzal értesítettnek, miszerint mindazok, kik a fennebb felsorolt feleslegekre igényt tartanak, 1887. évi augusztus hó 25-ig a zálogjeggyel alólírott hivatalnál az összeg felvétele céljából jelentkezzenek...

Aradon, 1887. évi augusztus hó 10-én. Urbányi, főkapitány.

Advertisement for 'Centrális-Czimbalom' (Central Zimbalom) by Appel Ignác, featuring an illustration of the instrument and text describing its quality and availability.

Large advertisement for 'Alkalmi vásárlások! Nyári időnyre!' (Occasional purchases! Summer season!) featuring a list of goods and prices, and contact information for Adolph Keleny.

602—1887. 81. v. 2—3

Árverési hirdetmény.

Arad szab. kir. város tulajdonához tartozó, leányiskolául szolgáló templom-utcái 5. számú ház- és t-leknek eladása iránt f. évi augusztus 23-ik napján d. e. 10 órakor árverést tart a gazdasági szék...

Varjassy Lajos, aljegyző.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a battonyai kir. járásbíróág 1943—1887. számú végzése által Hoffmann László aradi lakos és több hitelezők, foglaltók és felügyelők végrehajtók javára Bajogh András kis-iratosi lakos ellen 1700 frt erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságra le- és felül foglalt 74. és 75. számú telepek után kiosztott földeknek...

Jakabffy Alajos, királyi bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetmény!

A város tulajdonához tartozó, jelenleg 1. Holczter Benedek által holdankint és évenként 18 frt 10 kr ért bértel bírkás-dűlőbeli 299., 302., 303. és 304. számú 11 1/100 hold földnek, 2. Radován Koszta által évenként és holdankint 23 frt ért bértel bírkás-dűlőbeli 305., 306. és 307. számú 13 7/100 hold földnek, és 3. Maffey János által évenként és holdankint 18 frt ért bértel Márkó-dűlőbeli 6 7/100 hold földnek 18 7/100 augusztus 23-ik napján d. e. 10 órakor a árverést tart a gazdasági szék.

Kikiáltási ár a jelenleg is fizetett bérösszeg Bánompénzül leteendő a jelenleg is évenként fizetett bérösszeg 10 száz. pénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árverésben részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal. Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árlejtés megkezdése előtt nyújtandók be, csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és elfogadja.

Varjassy Lajos aljegyző.